

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 29 DE JORIOL DE 1916

Núm. 83

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Inca i el Patronat dels sants Abdón i Senen

Entre tots els elements de cultura i civilització dels pobles, el més preciós per ells és aquell que representa la continuïtat moral—com podriem dir—que los uneix amb els seus avant-passats. Aquest element és *l'esperit nacional* i concretant a les regions, *l'esperit regional*: aquest esperit patriòtic, que s'ennobleix amb el recort de les glòries passades i que avui desgraciadament va perdent-se, degut al furor reformista, que, amb lo seu peu devastador, esclafa sens pietat tot lo que fa olor de l'avior.

I és que en mig de les lluites de la vida, en mig dels afanys per aconseguir els bens mesquins, els pobles necessiten ideals que aixequin a voltes el seu esperit del fang del pur materialisme. I cap ideal, després del de la Relligió, més pur que el de la *gloria patria*.

Demà noltros estam en el cas de fer rebrotar també en nostra pensa la memòria de nostres glòries patries. Demà, en la festa patronal dels nostros Sants Abdón i Senen, és el dia més indicat per enaltir *nostra gloria*, que tant, amb aquest patronatge gloriós, va vinculada, i per recullir de pas, en nostra memòria, totes les gestes heròiques dels nostros avis; per veure així, si amb aquestes imatges sublimes, se congratula i felicita nostra conducta, o si, per el contrari, sentim avergonyir-mos repassant l'història dels nostros ascendents.

Roma, per medi del seu Senat, tenia un dia, el *dies homagis*, en que reprometia tots els anys, la seva protecció a tots els seus pobles tributaris, representats per medi dels seus embaixadors. I l'Història, amb grans detalls, mos diu ademés que en aqueix dia de gran gaubansa, se repasaven les condicions dels seus pactes i llavors els pobles tributaris o aliats renovaven el jurament solemne de fidelitat.

Demà, també, per noltros és el *dies homagis*. Nostra ciutat d'Inca és tributari, és aliada, està protegida, no per cap nació, sinó pels dos campions de la Fè, Abdón i Senen, per aquestes dues Centinelles avançades, que vora la preuada imatge del Sant Crist dels suors vel-len perennement damunt nostra Ciutat i li tenen jurat amor etern. ¿No vos pareix, doncs, lectors ama-

bles, que demà és un dia molt a propòsit per repassar el pacte que mos uneix amb nostros patrons, per assolir més encara la seva ajuda? ¿No us sembla oportú treure també a rotlo, altre volta, les gestes dels avant-passats, internant-mos espiritualment per dins la llarga galeria de fills il·lustres d'Inca, que aprop de l'influència del patronat dels nostros sants, tanta gloria li reportaren?

Perque l'influència del Patronat dels nostros sants, perdura encara i perdurarà sempre entre noltros, malgrat a la labor funesta dels fills de les tenebres.

S'equivoquen de mig a mig els que pensin que hem avançat tant, que aquest patronatge és ja un anacronisme. No: Abdón i Senen son encara els nostros conciutadans. En cap època, per desquiciada que siga, perdràn actualitat.

La seva influencia que un dia fonc tan efficient, que deixà a Inca noms que no's borraràn jamai de nostra Història, com els noms dels Desbrulls, Cochs, Malferits, Guals, Reures, Abrines, Serres..., tendrà igualment virtut efficient per afegir-n'hi d'altres a través dels sitgles...

No ignoram que el mal moral pren còs de cada dia més en nostro poble. Llamentam de lo més que la Fè dels majors va esvehint-se. Sentim llacerat el nostro cor, com a de creients i de patriòtes, al veure substituir-se per uns divertiments estrangers, frívols, immorals moltes vegades, els típics, genuïns i poètics de l'avior. Veim amb angunia que nostra joventut sols té pruitja de saturar-se de sensualisme...

I a pesar de tot, confiam, esperam i volem creure que l'impiedat no ha de lograr esborrar del tot nostra Fè sacrosanta. Aqueixes plantes exòtiques, d'immoralitat, d'excés, de desvergonyiment, que arreu arreu creixen i infiltren son verí a tantes víctimes del nostro poble, no poren, no han de tenir més força que el depòsit sagrat de creencies que mos legaren nostros progenitors. Els gloriosos Centinelles patrons nostros, heu han d'impedir... La força del mal podrà fer prosèlits aquí, com per tot; però no deixarà perpetuat en noltros, no deixarà rastre de gloria a nostra posteritat, no formarà part de nostra Història...

Tots els que volguem, doncs, esser continuadors de la veritable història inquera, avant!... que a aquesta no l'han formada els inemics de Deu, ni els qui han volgut cifrar la seva felicitat solsament en lo pur mercantiisme, en lo progrés material de la vida; sinó sols aquella gloriosa i prolífica corona de compatricis: Teòlecs, Doctors, Magistrats, Artistes... el recort dels quals, mai com en eixa *diada patria*, pot omplir-mos de llegítim orgull...

Si volem continuar l'Història d'Inca, plasmem a la nova generació que un dia ha de brillar damunt les postrimeries de la nostra, segons els motllos antics; ensenyat-li la vida del esperit i no sols la pura industria, perque no de pà tot sol viu l'homo.

I recordem-ho al menys avui: L'ànima de nostro poble, la seva fisonomia, ha d'estar modelada unicament en la Fè catòlica, per la que derramaren la seva sanc nostros invictes Màrtirs i Patrons i que fonc patrimoni de's nostros avis, per llargues centuries...

Inca, si té la pretenció de vo'er estimar Inca, és a dir la seva Història, té que estimar necessàriament el Patronat dels Sants Abdón i Senen, que és aon la té gloriosament escrita...

J. A. Pvre.

Inca 29-7-16.

SOBRE'LS PATRONS D'INCA

En obsequi de nostros Sants Patrons Abdón i Senen, quina esplèndida festivat patronal anàm a celebrar, copiàm seguidament dos capítols d'un llibre escrit en català [d'Arlés de Fransa a les derrereries del sigle setze, titulat: *Libre dels SS. Abdón y Sennen*. Nostros llegidors hi podràn notar que, a pesar d'èsser escrit quatre centuries enrera a una terra molt llunyana de Mallorca, son llenguatge és com el nostro; sols e-hi hem variat en l'ortografia algunes lletres caigudes en desús, per fer més fàcil la seva lectura. Però més que tot això, els inquers e-hi podràn apreciar l'importancia de nostros Patrons i de quina manera Deu Nostro Senyor, volgué descobrir y glorificar els venerables cossos dels invictes Màrtirs de la Fè catòlica.

Diven aixís:

De com lo Abat Arnulfo se posà en oració, per a saber quines Reliquies demanaria al Pontífice; y de que en ella alcançà.

Despedí que fonc lo Abat Arnulfo, de la presència del Sumo Pontífice, acudí com a bon imitador de Cristo nostre Senyor, a la virtut de la oració. En la qual estigué tota la nit. Que a la veritat, no hi ha rellotge més concertat, y que més ab concert toque les hores, que fan los justs, y los servents del Senyor les seves accions. Del que nos dona Cristo Salvador nostre bastantíssim exemple; puix llegim en lo Evangelista S. Joan, que de dia en tenia en predicar, y ensenyar lo que convenia al Doble, y de nit orava, y feia oració a son pare celestial, per a bé y exemple dels homens. Lo qual exemple prenent aquest bon Abat ocupava moltes hores de nit en orar a Deu omnipotent. Y en particular aquesta que demana al Sant Pare, per haver de consultar ab lo Senyor quines Reliquies podria demanar. Pera poder remediare los treballs, en los quals estaven totes les seues terres posades. Arribat que fonc lo bon Abat, a la presència del Senyor, en lo lloc de la oració, apartat del contrast, y bullici del món, se posà en una profundíssima oració, tant plena de una viva fè, y dilecció del Senyor, quant lo negoci ho requeria, per haver de alcançar una mercè tant senyalada, com alcançà. No faltaven an aquesta oració, totes les parts, que son necessaries, a una fervorosíssima oració, per haver de alcançar lo que se demana, a Deu omnipotent. Que una de les coses, perque no concedeix lo Senyor, lo que demanen los homens, es perque no fan oració conforme es menester. Y axí digué molt bé lo Apòstol, «petitis & non accipitis, eo quod male petatis». Demanau y no alcançau, perque no demanau conforme es menester. Puix falta la fe, y humilitat profunda, juntament ab la caritat y dilecció del Senyor ab la qual se demana a Deu omnipotent. Lo que no faltava a la present oració del ditxós Abat Arnulfo. Per ont suplicant humilment al Senyor fos servit, per la seua infinita misericordia, de manifestar-li la seua voluntat, en negoci de tanta importància, com era la petició de les Santes Reliquies, per a bé de tota aquella terra de Arles, y de moltes altres. Vingué lo bon Abat estant en la oració, ab molta quietut y repòs adormir-se. Y axí estant de aquesta manera adormit, li revelà lo Senyor, lo que ja tenia eternalment previst per a remey de tantes tempestats, y tribulacions. En la qual revelació, veia lo bon Abat, lo Cementiri Porciano, en lo qual està edificada la Iglesia de Sant Llorens en Roma. En lo qual Cementiri veyia en visió, a dos sepulcres molt ricament obrats, baix de terra, y dintre dues caixetes de plom, molt bé adornades. De les quals exia sanc, a manera de com de una font fresquíssima, acostuma de exir la delicadíssima aygua en lo temps de la primavera. En mig de la sanc veyia lo servent del senyor Arnulfo, a manera de unas vetas coloradas, de molt gran gentilesa. Estant ab aquesta visió, esparitat, y admirat de lo que podia fer, demana al Senyor humilment, li descubris de quins Sants eran las Reliquies Santas que veyia, y que significava lo que present tenia. Y tornant dintre de sí mateix una y altra vegada fer la mateixa petició oí una veu que digué: Arnulfo las Reliquies que has vist son los cossos SS. dels bons Reys y amics meus Abdon y Sennen. Apenes hagué oída esta veu plena de tanta consolació y alegría, encontinent respongué lo Abat Arnulfo. O Senyor suplic vos humilment yo in-

digne servent vostre, siau servit de donarme tan bons senyors y protectors per a mi y per a tota aquesta terra de Arles per a que per medi de ells sia deslliurats de tantas tribulacions y calamitats. Respongué la veu y digué, Alçet Abat y ves al Sumo Pontífice demanali los cossos Sants de Abdon y Sennen, que aquesos son los que lo Senyor vos ha concedits per a deslliurar-vos de tots vostres treballs. Y en confirmació de açò los trobaràs en los Sepulcres que has vist, y veuràs que en la teua presència y del Sumo Pontífice y del clero exirà de las caixes sanc ab molta abundancia. O que que consolació fonc aquesta per aquell ditxosíssim Abat, o que alegría en temps de tanta tristesa. «Gaudens gaudebo in domino & exultabit in me anima mea», diria lo bon servent del Senyor. Y ab molta rahó per que si tant se alegraren los fills de Israel per la bona nova que oíren de la boca del Angel, y après de haver passat molts grans treballs en lo desert. «Satis habitastis in monte hoc; venite & possidete terra». No menys contento, y alegría en son modo tenia de rebre, lo bon Amat Arnulfo ab la dulcíssima veu, de aquest Angel que li envià lo Senyor. Ab lo qual li feia concessió de una nova, y molt diferenciada terra, que tenia de fer la vall de Arles, ab la vinguda de tant gloriosos y invincibles martyrs. Y axí com altra Patriarca Jacob, ple de molt gran alegría, y consolació, après de haver vista la escala en lo desert, per la qual muntaven y baxaven los Angels, se alçà lo bon Abat del desert de la oració, y oferint molt deveres de sacrificar al Senyor, y donar-li infinites gracies, sen anà al Sumo Pontífice. Al qual ab una molt profunda humilitat, y reverència denuncia, tot lo que en la visió havia vist, y ab lo Angel del Senyor tractat. Demanant humilment al Sant Pare, li concedis los cossos sants, dels Martyrs gloriosos Abdon y Sennen, per a redempció de les tempestats y tribulacions de la seua terra de Arles y circumveina. Certificant infalliblement se trobarien en lo Cementiri Ponciano, en un lloc molt secret, y de la manera que en la visió havia vist. Nos pot explicar la tant gran alegría que rebé la Sant Pare, ab la nova del servent del Senyor Arnulfo, y ab la anunciació de tan gran tresor com tenia de fer per la seua Iglesia, los cossos sants de Abdon y Sennen. Y axí dades moltes y molt grans gracies al Senyor, feu llarguíssima concessió al bon Abat Arnulfo dels Sants cossos, dels Reys invincibles Abdon y Sennen per a remey universal de Arles, y de tot lo comptat de Rosselló. Fent primer molts grans prevençions, per la anunciació de tant altres y principals Reliquies; com en lo Capítol següent se explicarà.

De lo que lo Sumo Pontífice feu, per lo descubrimet dels cossos Sants dels SS. Abdon y Sennen, y de com los donà al Abat Arnulfo.

Molt gran es la alegría, y contento que reb un home, diu Cristo per lo evangelista S. Mateu quant en un camp trobà, lo tresor; puix que va, y ven tot lo que posseheix, y compra lo camp, per haver de gosar del tresor descubert. Lo que se ha de pensar, no faltaria al Sumo Pontífice, per haver de descubrir lo inestimable tresor, de les Santíssimes Reliquies dels bons Reys Abdon y Sennen. Per lo qual feu lo Papa molt grans diligencies, diferents en gran manera, de los que troben en lo camp lo tresor material, y corruptible. Per que informat que fonc llargament, per lo Abat Arnulfo, tres dies antes mana cridar públic

dejuni, y aparell molt gran en les ànimes, concedint molt grans indulgencies, y perdons als qui assistiran al descubrimet de tant gloriosos Sants. Y senyalant lo dia, se feu una solemníssima processó, en la qual anava sa Santedat, juntament ab lo collegi dels Ilustríssims Cardenals, y clero de Roma, ab molta multitud de gent, caminaren per la Iglesia de Sant Llorens, en lo qual estava lo Cementiri Ponciano. Arribat que fonc sa Santedat, a la iglesia, fetes les degudes prevençions, e oracions y pregaries, anà lo Sumo Pontífice, al lloc a on senyalà lo bon Abat Arnulfo. Manà lo Papa se obrís aquell lloc, y apenes estigué ubert, quant continent isqué una suavíssima fragancia, que apareixia, que totes les coses odoríferes estiguessen, an aquells sants sepulcres congregades. Y proseguint lo intent començat, se trobaren les dues caixes de plom, de les quals exia abundancia de sanc, de la manera que lo ditxós Abat en la vista havia vist. Ab la qual invenció torna de nou sa santedat, ço que tenia complit lo desig, y juntament los Cardenals y lo clero, a donar molt deveres gracies al Senyor, per aquella tant gran misericordia, al seus servents concedida. Foren subitament en la preferència del Sumo Pontífice, molts malalts curats, de deverses malalties ab lo tocament de la sanc, que de les caixes exia. En lo qual volgué lo Senyor, donar principi a la gloria y honra dels Sants Reys. Que puix ells havien tant mirat per la honra de Jesucrist, com a bons Reys donant la vida, y escampant la sanc per la exaltació de la seua santa fe. Volgué lo senyor exaltar també, y honrar de aquesta manera, manant que la sanc que de les caixes exia curàs de tot género de malalties y treballs. Però no serà aquest miracle tot sol, puix son innumerables, los que lo Senyor ha obrats, y de cada dia obra, an aquestes terres per honra dels cossos sants: com en lo discurs del llibre se explicarà. Veent lo bon Abat Arnulfo, aquestes grans maravelles, que en lo descubrimet dels cossos sants lo senyor obrava, de alegría y contento grandíssim, anaven los ulls seus, distillant llàgrimes amb molta prestesa, reduint fe-li a la memoria, les necessitats, y treballs de la seua terra y vila, confiant firmíssimament tenien de ser remediats ab la vinguda de tant gloriosos Reys. Y així ab tota la humanitat possible, torna de nou fer petició al Sumo Pontífice, de lo que tenia y a sa santedat concedit. La qual concessió torna de nou lo Papa ratificar, proveint de moltes gracies y indulgencies per la traslació de dits sants concedides. De les quals faria jo mençió, sino fos deixar-ho per altre propòsit, y també perque moltes coses dignes de perpètua memoria, en aquest particular se son perdudes, per causa de les guerras, y bandols que en les montanyes de Arles en diversos temps hi ha hagudes; conforme jo he lletgit en actes autèntics. Ab tot prengué lo bon Abat Arnulfo les santíssimes Reliquies en son poder, y tots los cossos SS. dels Reys gloriosos Abdon y Sennen, de la mà del Sumo Pontífice, y aquells ab profunda humillitat y devoció molt gran adora y reverencia. Y demanada al Papa la llicencia, y benedició, com aquell que de punt, en punt, estava pensant ab los treballs que patien los de la vila de Arles, y terres circumveines, entengué en dispondrer-se per a la partida de Roma per a Arles.

CASA VENAL

Se ven una casa situada an el carrer del Misteri, número 1.

An aquesta imprenta en donaràn raó.

LO CLAVELLER

Imitació de les cançons populars mallorquines

Cançonetes voleu vos?
Cançonetes jo no sé...
¡No vos enutjeu, mon bé,
no més per agradar-vós,
cançonetes vos faré!

Un cas eus vaxts a contar
que'n nostre temps s'és seguit:
és un cas que fa plorar
an el qui hi gosa pensar
i né té lo cor ferit.

Garrida n'era, garrida
una joie com les flors,
¡si ho era rossa i polida!
casi tant com vos, ma vida,
que teniu presos los cors!

Sos ulls eren dues mores,
sos cabells eren d'orfi,
sa blancor la del jasmí,
ses colors encisadores
com la rosa al demafi.

Los fadrins de l'encontrada
tots li daven qualque ullada,
molts li deien ses amors;
¡si ho era ben festejada!,
amor meu, casi com vos.

Com vos, lo meu be estimat,
tenia la joyeneta
un claveller ufanat:
qualcú per una branqueta
mitja vida hauria dat.

Cada vespre en fer-se nit,
baix la finestra's posava,
i lo claveller regava,
el bergantell més garrít
que'n la vila's passejava.

—Amor, deia, no voldria
que'm donasseu mai guerrer;
lo meu cor esclataria
si'n vés un que qualque dia
regàs aquest claveller.

Jo no n'he gosat cullir
ni una flor, ni una fulla;
me basta l'olor sentir
i l'esperança tenir
de cullir-ne quant Deu vulla.

Quant Deu vulla, ramellet,
¡amb quin pler vos culliré!
No vullau dar-me guerré;
que en dia que jo ho veuré
trobarán lo meu còs fret.

—Lo claveller és per vos,
la joye li responia;
en dia que d'altri fos,
ne perdria ses olós
i ses fulles secaria.

I lo bergantell garrít
amb més amor s'abrasava.
I com se feia de nit
a regá'l clavellé anava
cada vespre amb més delit.

Vengué que un galant senyor
va veure aquell claveller,
i enamorat de s'olor,
volgué que fos la millor
joya de tot son verger.

I la joie enamorada,
lo séu corei malmenant,

escolta'l senyor galant,
i consentí a ser robada
an el qui l'amava fant.

I lo claveller polit,
transplantat a l'estèrn lloc
i d'altra terra nodrit,
ses olors perdé a poc poc
i quedá groch i paucit.

I baix d'aquella finestra,
a on pompós era nat
lo claveller tan regat,
hi varen trobar un vespre
lo còs fret de s'estimat.

Ai amor! ai amor mia!
¡si'm donau guerrer a mi,
claveller de galania,
jo tendré la malaltia
de que l'altre's va morir!

Cançonetes voleu vos?
cançonetes ja teniu;
l'amor me fé tan cañu,
que sols per agradar-vós
de mort tornaria viu!

THOMAS FORTEZA.

Cronico d'Inca

Dia 23.—Arriba a noticia del Cronista que dia 9 comensá a celebrar-se la missa dels soldats, an el mateix Corté, aprofitant un cos d'edifici d'aquell grandió casol. Ens diven que hi deixen entrar els veinats d'aquell entorn, i que les dones fins i tot hi van amb la cadireta aplagadica.

—Mor dins la presó d'Inca un homo de Alaró. Li seguía una causa per un petit robo duguent ja 10 messos reclusió. Tenia ses febres, i el meige forense Sr. Amengual, havia demanat al jutge que'l deixassen trasportar a son poble, cosa que no pogué ésser tot-d'una per tenir el seu expedient en Palma. Es que tampoc no's creien que morís.—Bon repòs i bon remei per la seva animeta.

—Avui pren l'hàbit de l'ordre franciscana, an el Convent d'Artá, per entrar al Noviciat, un jovancell inquer, En Rafel Fè. Li donam l'enhonorabona, dessitjant-li forsa de bendicions i gracies del cel en son estament religiós.

—De bon matí avui els exploradors s'espitxen al Puig d'Inca, per assistir a la festa de Santa Magdalena.

Aquesta se fa segons el programa. A l'ofici major e-hi ha alta fumet i missa de tres. Els tres són: el Sr. Ecònom que és el celebrant; Mn. Joan Coli que fa Diaca i el minorista D. Bartomeu Cantallops qui actua de Sub-diaca. Teixí un hermós panegiric de la Santa Mn. Sebastià Llabrés. Al alçar Deu, la banda de cornetes dels exploradors toquen le marcha real. ¡Quin conort sent un cor anyoradís de grandesa en la fruició dels oficis divins celebrats en la pau d'aquesta altura!

La concurrència és escassa, entre la qual e-hi vèim el notable organista Mn. Bernat Salas; el famós pianista D. Antoni Torrandell i laseva senyora, el notari Rosselló amb los seus fills, alguns membres del Comité dels exploradors com D. Sebastià Amengual i D. Pedro Balle i altres distinguides persones que, s'agràden de contemplar l'espectacle sublim que sempre ofereix la Natura d'aquí dalt.

Es hora de dinar i tots dinam a la una,

mentres el rector del Santuari Mn. Guillerme Pujades recorre les taules per veure si tots estan atesos. Els exploradors heu fan al menjador gran, acompanyats del president del Comité Sr. Amengual, que los inicia a fer brindis. Així es fa democracia!

Al cap-vespre amb trompes de mirar lluny i amb bessones tots els ulls estan girats a l'esplanada de Son Ferragut de Sa Pobla per veure la gent que pren lloc per les corregudes i voliades. Al entre-tant els exploradors nos fan una passarella amb sos bordons; llevors partim a fer les corregudes de ses joies, que resulten divertides per massa pretendents. Comensa a pujar al Puig gent i més gent. Les xeremies toquen pel ball. Tot-d'una no e-hi ha ditó, després arranquen unes quantes dançades. Els atlots guaites que acaben de fer exercicis de telegrafia amb banderes, mos donen una agradable sorpresa amb la gimnasia sueca, que, encare que no saben a la perfecció, són alabats pel seu adelantament i per la novetat d'aquest joc.

Es hora-baixa i encare esperam veure s'homo volador fins que s'acaba la paciencia i tot hom li espitxa cap a Inca. Se creu que's va alçar moments després de la gent haver partida.

Molts anys i bons.

Dia 24.—A sa Presó des partit hi ha bastant de moviment. Avui s'és posat en llibertat un inquer, detengut dies abans per resistencia a la guardia municipal, quedant la presó neta d'homos; però no hi romangué gaire hores.

Hi han entrat després: un vehi de Sa Pobla presunt autor d'haver escrit insults contra'l Bat'e p'e's cantons de dita vila; un de Santa Margalida a qui s'acusa d'haver disparat i ferit amb una escopeta an el garrigué de «Sa Teulada»; una presunta autora d'haver comés raferies; etc. ¡Aquesta calor pareix que frastorna a'guns cervells!

Dia 25.—Mossen Miquel L'inàs, Ecònom de la Parroquia dona forsa de regals an e's nins i nines que tot l'any han assistit a Doctrina que's diumenges i dies festius se fa a la lg'esia, a Sant Domingo i a Cal's Germans de les Escol'es Cristianes. Hi ha forsa de trui i alegría entre's menuts.

—Visitam el cementeri d'Inca i mos sorpren al veure el confort en que han arregada una sa'a pe's qui e-hi vulguen descansar o hi tenen que vejar en sa nit. S'hi han fet 4 còmodos otomanes i 2 cadires de gran repòs, una tau'a i un altre adre's de cadires usua's tot de cipre que dona goix. El Sr. Custos e-hi té mo't de gust.

Dia 27.—Se fa una crida anunciant la festa de's Sants Patrons. No la sentim. Per paga el pregoner no més fa crides an es cantó de ca's Confité quant anuncia pagaments de contribució.

—Mos diven que an el pes d'es bessó, aprofitat per corteja de grans, no s'hi pot estar de ca'or, degut a que no té aspirai ni corrent, i en haver-hi mo't de trui de gent amb sa mica de poicina de's grans e-hi fa un estar d'àngels.

Dia 28.—Sa ca'orofa que ha fet a en sa nit surt amb en brusca que fa.

Dia 29.—A sa matinata fa una bona aigada i el temps se refresca un poc.

Es Cronista.

SE NECESSITA una teta grandefa per feinetjar, que pugui anar a dormir a ca-seva. En daran claricies an aquesta imprenta.

CARRETÓ VENAL. N'hi ha un de borb, amb molles, de quatre seients. Darán raó an aquesta imprenta.

VARIES

Programa de la festa que en honra dels Sants Patrons d'aquesta Ciutat Abdòn Sennen, tendrà lloc els dies 29 i 30 d'aquest mes.

Dissapte dia 29.—A les 4 i mitja del cap-vespre grandiosa vadellada. Seràn mortes a estoc 3 braves vadelles navarres pels distinguits aficionats d'aquesta localitat en Miquel Beltràn Company i en Jaume Jofre Jaume amb ses corresponents colles, alternant amb ells, l'aprofitat jove de la afició de Madrid n'Albert L. Torres.

Dues bandes de música amenisaran l'espectacle.

En obsequi an el públic l'entrada de Sol serà gratis; i per a la Sombra i localitats retgiràn els següents preus:

Palcos sens entrada	5'00
Barreras »	0'60
Entrada general	0'50
Mitges entrades	0'25

Els nins que no tenguin 12 anys no podràn entrar a l'estesa de Sol, en no ser que vagin acompanyats per persones majors.

Entrada de fosca, solemnes Completes i a la sortida ball de sa revetla.

A les 10, les dues bandes de música de la Ciutat tocaràn escullides peces an els cadafals, acompanyats a les plasses Major i de la Iglesia.

Diumenge dia 30.—A les nou repartiment de limosnes an els pobres que estàn allistats. A les 9 i mitja, a la Iglesia Parroquial, Tercia cantada. A les 10, Ofici major amb sermó pel Rnt. P. Pere J. Cerdà Superior de Franciscans.

A les 12, corregudes d'homos i cavalls an el Còs. Juntament amb el premi dels galls se donaràn al vencedor cinc pessetes i, com és costum, per a les cavalleries 10 pessetes.

A les 5 i mitja del cap-vespre, vespres cantades i seguidament sortirà la processó amb les reliques dels Sants per la Ciutat.

Al cap-vespre, també: soberbia novellada, en que's toretjaràn 4 novells-braus procedents de ramaderia de D. Marián Díaz d'Andalucía, essent els mafadors en Lluís Busquets *Carreterito* i en Josep Sotoca *Manchequet*.

A les 6, ball al estil del país.

A les 9, música an els cadafals com el dia anterior.

Se convoca an els associats a la associació mutua «Los Previsores del Porvenir» a la junta general reglamentaria, que's celebrarà el dia 31 del corrent mes a les nou del vespre, en el café de n'Antoni Ferrer, carrer Major, amb el fi d'eleger la nova Junta Directiva de l'Agrupació local d'Inca.—*La Comissió Local.*

El Dr. Grau, autor de la «Piperazina Dr. Grau» recibe diariament multitud de felicitaciones de médicos por los buenos resultados obtenidos en sus enfermos de artritis, gota, reuma, arenillas, mal de piedra, ciática, cólicos nefríticos, neuralgias, etc., a quienes han tratado con tan precioso medicamento. Es el mejor disolvente del ácido úrico.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat		
Bessó	a	90'00 el quintá
Blat	a	21'00 la cordera
Xexa	a	22'00 id.
Sivada	a	08'09 id.
Id. forastera	a	0 750 id.
Ordi	a	12'00 id.
id. foraster	a	11'50 id.
Faves pera cuinar	a	25'00 id.
id. ordinarias	a	21'00 id.
id. per bestia	a	20'00 id.
Blat de les Indies	a	25'50 id.
Fasols	a	00'00 id.
Monjetes de confit	a	42'00 id.
Id. Blanques	a	42'00 id.
Siurons	a	37'00 id.
Garroves	a	08'00

funcions Religioses

A SANT FRANCESC

Dia 1 d'Agost.—A las 12 del dia comença el Sant Jubileu.

A les 5 i mitja.—Vespres cantades i processó de la relliquia de Nostro'n Pare S. Francesc.

A les 7 i tres quarts.—Corona i Completes cantades.

Dia 2.—*Festa de Ntra. Sra. dels Angels.* Desde les quatre i mitja del demati hi haurà misses resades i se repartirà els feels la Sagrada Comunió.

A les 9 i mitja. Tercia.
A les 10. Missa Major amb sermó pel Rnt. P. Fr. Gabriel Tous T. R. cantant-se la *Missa Pontificalis* del Mestre Perosi.

Cap-vespre.—A les 5 i mitja. Vespres cantades i Completes resades

El vespre.—A les 7 i tres quarts. Corona, Exposició del Santíssim, Exercici solemne, Plática i reserva amb processó per l'interior de l'esglesia.

An aquesta processó com és costum dels anys anteriors, deuràn assistir-hi els terciaris en corporació; i enguany amb més motiu per celebrar-se el Centenari del Jubileu de la Porciúncula.

A SANT DOMINGO

Festivitat del titular de la Iglesia.
Dia 3.—A les 8 del vespre, solemnes Completes per la Comunitat Parroquial.

Dia 4.—A les nou i mitja Tercia cantada i seguidament Missa major amb sermó pel distingit Orador sagrat Mn. Antoni Artigues, de Felanitx.

CASA VENAL. An el carrer del Misteri número 1, n'hi ha una. A l'imprenta de la Veu informaran.

VENTA DE FINQUES se venen les cases núm. 41 del Carrer del General Luque i un altra del carrer de la Glòria. Daràn raó an aquesta Redacció.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—
En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y ralesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores—30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Llubí. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

Tip. M. Durán.—Inca.

TALLER DE TAPICERIA

— DE —

ANTONIO SASTRE

MUEBLAJE, CORTINAJE y TODO lo CONCERNIENTE al RAMO

Trabajos sólidos y garantizados

TRABAJOS, SI ASÍ SE QUIERE, A DOMICILIO DE LOS CLIENTES

Miñonas, 16.—Palma de Mallorca

Representante en Inca: JUAN PRATS, Calle General Luque, 66.

MANUEL PLAZA

SASTRE

OFRECE UNA BONITA COLECCIÓN DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE PRIMAVERA

Y VERANO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma

